

Ταξίδι και χρώματα

να μουράγιο δαρμένο από τις θάλασσες
εδώ στο βορινό παραστημό* του κόσμου
σε φέρνει στο νου μου. Ήθελες πάντα σου
τα ταξίδια κι έφευγες με τα χρώματα στο χάρτη.
Έμεινες όμως με το κόκκινο, το πράσινο,
το κίτρινο και το μενεξελί
και μ' ένα γαλάζιο να τα δροσερεύει
να τα τριγουρίζει ανοίγοντας και κλείνοντας άγραφες πύλες.

Τους ανθρώπους και τις ερημιές
τα ψηλώματα και τα κατάβαθα
τις απλωσιές και τα περάσματα
όλα τα ξεχώρισες περίτεχνα μες στ' όνειρό σου
και ίσως να μην τα θάμπωσε ο καιρός.
Δεν έφυγες ποτέ να φτάσεις το τέλος των χρωμάτων.

Τα βλέπω τώρα χωνεμένα στο τεφρό
που δέρνει τη θαλασσινή απλωσιά.
Πονούν αγιάτρευτα ρίζες πληγωμένες.
Το φυλλοκάρδι δεν αντέχει πια να βάλει
το ένθεο σχήμα, το ξύλο, ν' αρμενίσει
στην αγκάλη της μνήμης του γλαυκού.

Εγώ τα ξόδεψα τα χρώματα.

**Αντώνης Δεκαβάλλες
(Η.Π.Α.)**

* παραστημός: η άκρη μιας έκτασης· εδώ, η άκρη του κόσμου

